

Rjecha nemjeli. Njetk pak su je widzili a tola hidža wobeju, me a mojeho Wotza. Me so by dopelnene bylo to Słowo, kotrež we jich Sakonju pišane steji: Woni hidža me beš Winy.

Snascheho dženšnišeho Szenja, we Krys-
tušku lubowani Pošlucharjo, budžemy fWo-
pomnjenju namafacž:

Ton sčtworaki Troscht wjerjazych Ksche-
szijanow pschi Pscheszjehanju Sswje-
ta, dyž Bohu služu a Blisheho lubuja.

I. Najpredy budžemy ledžbowacž: na tu Pschikasnju
Jesufowu wot Sstuzjenja prawemu Bohu, a
wot Skutkow teje Lubosžje.

II. A potom, wot teho Troschta wjerjazych Ksche-
szijanow pschi Pscheszjehanju Sswjeta, tajkeho
Sstuzjenja a tajkeje Lubosžje dla.

Ton luby Jesus pschifaje nam Bohu
prawje služicž, Blisheho šwjernu lubowacž;
a dyž so nam tehodla na Sswjeczi slye dže,
da nam sčtworaki Troscht pokazje.

Schtož tu prienju Schtufu nastupa, da
dyrbimy wedzicž, so ton Knes nasche žyle
Žiwjenje do teje jenicžkeje Pschikasnje wot
Lubosžje wobšankne, menujzy so my
Kscheszijenjo beš sobu lubosni a šebi po-
mozni bycz dyrbimy, sczimž jeno možemy.
Pschetož to je Lubosžje Waschnje, so šebi
wot nikoho nicžo Sle nepomyšli, ani ne-
ryczi, a pschitym lutu Dobrotu wopokaze,
sczimž jeno može. Dyž wy to, moji Ksche-
szijenjo, praji Krysčus, czinicze, da sže wy
dosž czinili, a netrebacze so po žanej wetschej
a ljeypschej Božej Sstuzbi rosladowacž. Boh
ze swami spokojom bycz, a šebi to hacž naj-
ljepe dacž spodobacž.

To je krotka a šjawna Pschikasnja, po
kotrež czi Kscheszijenjo šwoje žyle Czinenje
wotmjericž dyrbja. Pschetož jim je to jara
treba, niz jeno teho dla, so jim Boh schitku
Lubosž a Nladu wopokasał je; kajž we Sze-
nju Pschirunanja wot teju dweju Wotrocž-

kow šlyscheli šmy, so nam schitku Wi-
nu spusczit, a wosche teho hiščezje
šwojeho Ssyna schenkował je, ale
tež tehodla, dokelž my Kscheszijenjo beš so-
bu Bratsja a Bože Džjeczi šmy, kotšiz
schizy šjenemu Herbstwu powołani šmy, a
jenajšich Nepscheczelow mamy, kotšiz nam
napscheczimo so, a nas radži wo nasche
Herbstwo pschinesž zedža.

Tehodla dyrbimy so my czi šwjerni-
šcho romadu dzeržecž, so bychmy tajkemu
štemu Nepscheczelej tych Kscheszijanow kjeho
Schibaštwu nepomhali, ale šebi pomyš-
lili: Taj to je tež jedyn Kscheszijan, a ma
runje tež teho Nepscheczela, kiž ja mam, ko-
tryž na neho lafa kjeho wjecznemu Skazenju.
Schto da zu ja šam so a jeho dolho czwilo-
wacž, a jemu Słosž wopokasacž? Ja zu je-
mu pomhacž, lubosny bycz, a jemu schitku
Lubosž a Sswjernosž wopokasacž, da ja czi-
nju, schtož so mi služu czinicž, a Krysčus,
moj Knes, mi pschifasał je.

Tehodla netrebamy so my Kscheszijenjo
dolho woladowacž, kak a sczim my Bo-
hu služicž dyrbimy; kajž Sswjet czini,
kotryž so dolho woladuje, a schelke Wjezy
šapoczne. Kajž na Bamžistwi widžimy, tam
je tych Božich Sstuzbow tak wele, a so tal
schelake, so skoro kojždy šam šwoje Waschnje
Bohu služicž ma, kotrež tola žana Boža
Sstuzba neje. Pschetož schto myšliš šebi,
so je Bohu šty m služene, dyž Mich do Kłosch-
tera bježi, druhu Schpajssu jw, druhu Draštu
nosy, a tehorunja druge Wjezy czini, hacž
druhy Ludžo? Boh nerodži wo tajke Skutki.
Won je tebi pschifasał na jeho Słowo šwje-
ru pošlučacž; so dacž chcicž, Wodacžje Rje-
chow pola Krysčusa pytač a Krysčusowe
Wotkasanje wuziwacž.